

Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia standardowej zmiany w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33

(2020/C 73/11)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA STANDARDOWEJ ZMIANY

„Corbières”

PDO-FR-A0671-AM02

Data przekazania informacji: 20 grudnia 2019

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Obszar geograficzny i obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Pkt IV ppkt 1 i 3 specyfikacji produktu dotyczący obszaru geograficznego i obszaru bezpośredniego sąsiedztwa zaktualizowano względem oficjalnego kodu geograficznego „code officiel géographique” z 2019 r.

W związku z tym zaktualizowano nazwy trzech gmin w wykazie gmin tworzących obszar geograficzny – „Fraise-des-Corbières”, „Mayronnes”, „Portel-des-Corbières”, przy czym aktualizacja ta nie stanowi zmiany granic obszaru geograficznego.

Zaktualizowano nazwę jednej gminy w wykazie gmin tworzących obszar bezpośredniego sąsiedztwa – „Opoul-Perillos” w departamencie Pyrénées Orientales. Aktualizacja ta nie stanowi zmiany granic obszaru bezpośredniego sąsiedztwa.

Zaktualizowano punkty „wyznaczony obszar geograficzny” i „wymogi dodatkowe – obszar bezpośredniego sąsiedztwa” w jednolitym dokumencie.

2. Odmiany winorośli

W pkt V specyfikacji produktu dodano drugorzędne odmiany winorośli, aby umożliwić łatwiejsze przystosowanie materiału roślinnego do warunków glebowo-klimatycznych panujących na obszarze geograficznym. Profil win objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia zostaje zachowany, a wprowadzone odmiany stanowią maksymalnie 10 % wszystkich wykorzystywanych do produkcji odmian winorośli.

— W przypadku wina czerwonego: dodanie odmiany marselan N jako odmiany dodatkowej.

— W przypadku wina różowego i białego: dodanie odmian carignan blanc B i viognier B.

— W przypadku wina różowego: zmiana odmiany piquepoul noir N z głównej odmiany winorośli na drugorzędną odmianę winorośli oraz wykreślenie odmiany muscat à petits grains blancs B z wykazu drugorzędnych odmian winorośli ze względu na to, że nie wykorzystuje się jej do produkcji win objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia.

Zmieniono punkty „główne winne odmiany winorośli” i „drugorzędne winne odmiany winorośli” w jednolitym dokumencie.

3. Wydajność w przypadku win czerwonych

Wydajność w przypadku win czerwonych (pkt VIII specyfikacji produktu) została zmniejszona w stosunku do win różowych i białych, z 60 hl/ha przewidzianych do tej pory dla wszystkich win do 58 hl/ha.

Jednolity dokument zaktualizowano o przedmiotowe wartości.

W związku ze zmianą wydajności w przypadku win czerwonych zmniejszono również maksymalną średnią ilość winogron z danej działki w przypadku win czerwonych, określoną w pkt VI specyfikacji produktu – „Prowadzenie winnicy” – z 9 000 kg/ha przewidzianych wstępnie dla wszystkich win do 8 500 kg/ha. Zmiana ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

4. Aktualizacja brzmienia punktu „Etykietowanie”

W pkt XII ppkt 2 lit. b) specyfikacji produktu zaktualizowano brzmienie przepisu szczególnego dotyczącego etykietowania, bez wprowadzania zmian merytorycznych.

Wcześniejsze brzmienie przepisu było następujące:

„– Na etykietce wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę większej jednostki geograficznej »Languedoc«.

Czcionka, którą zapisana jest ta nazwa, nie może być większa (wysokość i szerokość) niż połowa wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia”.

Termin „oznaczenie” zastąpiono wyrażeniem „jednostka geograficzna”.

Termin „kontrolowana nazwa pochodzenia” zastąpiono wyrażeniem „nazwa pochodzenia”.

Zaktualizowano brzmienie punktu „Wymogi dodatkowe – etykietowanie”.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa produktu

Corbières

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

Analityczne cechy charakterystyczne

Są to białe, czerwone i różowe wytrawne wina niemusujące.

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w winach białych i różowych wynosi co najmniej 11,5 % objętości.

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w winach czerwonych wynosi co najmniej 12 % objętości.

Na etapie pakowania i wprowadzania do obrotu produktu przeznaczonego dla konsumenta zawartość kwasu jabłkowego w winach czerwonych nie przekracza 0,4 grama na litr.

Na etapie pakowania i wprowadzania do obrotu produktu przeznaczonego dla konsumenta zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach czerwonych, w których naturalna objętościowa zawartość alkoholu wynosi maksymalnie 14 %, nie przekracza 3 gramów na litr, zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach czerwonych, w których zawartość alkoholu jest wyższa niż 14 %, nie przekracza 4 gramów na litr, zaś zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach białych i różowych nie przekracza 4 gramów na litr.

Kwasowość miareczkowa, kwasowość lotna i całkowita zawartość dwutlenku siarki są zgodne z wartościami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne

Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość miareczkowa	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

Opis win czerwonych

Wytrawne wino czerwone wytwarzane jest w wyniku połączenia co najmniej dwóch odmian winorośli, w tym często odmiany carignan N. Odmiana ta przyczynia się do ukształtowania się struktury wina, zaś pozostałe odmiany winorośli nadają mu krągłość i złożoność aromatyczną.

Na ogół są to wina zrównoważone, dobrze zbudowane i mocne, w których wyczuwalne są często intensywne nuty czerwonych owoców (czereśni, truskawki, maliny, porzeczeki) i przypraw.

Można spożywać je jako wina młode, ale nadają się one również dobrze do starzenia.

Opis win różowych

Wino różowe jest winem wytrawnym o eleganckim zapachu, w którym wyczuwalne są najczęściej nuty kwiatowe i owocowe. Atak wina jest świeży, a następnie krągły.

Opis win białych

Wino białe jest winem wytrawnym, które charakteryzuje się głównie eleganckimi aromatami białych kwiatów i równowagą między krągłością a subtelnością.

5. Praktyki winiarskie

a) podstawowe praktyki enologiczne

Szczególne praktyki enologiczne

Do produkcji win różowych dopuszcza się wykorzystywanie przez producenta wina węgla do celów enologicznych wyłącznie w przypadku tłoczonego moszczu i młodych win w trakcie fermentacji oraz w zakresie, który nie może przekraczać 20 % objętości win różowych wytworzonych przez danego producenta wina z danych zbiorów.

Poza wymienionymi powyżej zakazami w praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie wspólnotowym oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.

Praktyka uprawy

Minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 4 000 roślin na hektar.

Odległość między rzędami wynosi maksymalnie 2,50 metra.

Na każdą roślinę przypada maksymalnie 2,5 m² powierzchni. Powierzchnię tę oblicza się, mnożąc odległości między rzędami i odległość między roślinami w tym samym rzędzie.

Winorośle prowadzone w formie kielicha przycinane są krótko, na maksymalnie 6 czopów na łozę. Każdy czop posiada maksymalnie 2 oczka.

Winorośle prowadzone w formie sznura skośnego Royat przycinane są krótko:

— na maksymalnie 6 czopów na łozę, przy czym każdy czop posiada maksymalnie 2 oczka, albo

— na maksymalnie 10 czopów na łozę, przy czym każdy czop posiada maksymalnie 1 oczko.

Można zezwolić na nawadnianie.

b) maksymalna wydajność

W przypadku win białych i różowych:

60 hektolitrów z hektara.

W przypadku win czerwonych:

58 hektolitrów z hektara.

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Zbiór winogron, ich fermentacja i produkcja wina odbywają się na obszarze następujących gmin w departamencie Aude, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym „code officiel géographique” z 2019 r.:

Albas, Arquettes-en-Val, Bages, Barbaira, Bizanet, Boutenac, Camplong-d'Aude, Canet, Capendu, Cascastel-des-Corbières, Caunettes-en-Val, Caves, Comigne, Conilhac-Corbières, Coustouge, Cruscades, Cucugnan, Davejean, Dernacueille, Douzens, Duilhac-sous-Peyreperthuse, Durban-Corbières, Embres-et-Castelmaure, Escales, Fabrezan, Felines-Termenès, Ferrals-les-Corbières, Feuilla, Fitou, Floure, Fontcouverte, Fontiès-d'Aude, Fontjoncouse, Fraisse-des-Corbières, Gruissan, Jonquières, Labastide-en-Val, Lagrasse, Laroque-de-Fa, Leucate, Lézignan-Corbières, Luc-sur-Orbieu, Mayronnes, Mai-

sons, Montbrun-des-Corbières, Montgaillard, Montirat, Montlaur, Montredon-des-Corbières, Montségret, Monze, Moux, Narbonne, Néviau, Ornaisons, Padern, Palairac, La Palme, Paziols, Peyriac-de-Mer, Port-la-Nouvelle, Portel-des-Corbières, Pradelles-en-Val, Quintillan, Ribaute, Rieux-en-Val, Roquefort-des-Corbières, Rouffiac-des-Corbières, Saint-André-de-Roquelongue, Saint-Jean-de-Barrou, Saint-Laurent-de-la-Cabrerisse, Saint-Pierre-des-Champs, Serviès-en-Val, Sigean, Talairan, Taurize, Termes, Thézan-des-Corbières, Tournissan, Treilles, Tuchan, Vigneveille, Villar-en-Val, Villeneuve-les-Corbières, Villerouge-Termenès, Villesèque-des-Corbières, Villetritouls.

7. Główne odmiany winorośli

vermentino B – rolle

carignan N

grenache N

lledoner pelut N

mourvèdre N – monastrell

syrah N – shiraz

cinsaut N – cinsault

marsanne B

bourboulenc B – doucillon blanc

grenache blanc B

macabeu B – macabeo

roussanne B

8. Opis związku lub związków

Masyw Corbières stanowi granicę naturalną, historyczną i kulturową z regionem Roussillon, a położona na jego terytorium winnica jest otwarta na Morze Śródziemne i na równiny Langwedocji. Stanowiący przez długi okres granicę z Hiszpanią region Corbières utracił swój status granicy w 1659 r. wraz z podpisaniem pokoju pirenejskiego, na mocy którego do Francji przyłączono „północną Katalonię”.

W regionie Corbières, rozciągającym się na długości 60 km, od wybrzeża narbońskiego aż po bramy Carcassonne, występuje szereg zróżnicowanych basenów podzielonych na cztery lub pięć wyraźnie odróżniających się jednostek geograficznych, stanowiących część tego wyjątkowego masywu.

Klimat śródziemnomorski oddziałuje na cały masyw, na którego obszarze, z wyjątkiem szczytów, dominuje roślinność śródziemnomorska konkurująca o przestrzeń z winoroślą w sercu tego niezwykle suchego regionu, w którym wiatry występują przez niemal 300 dni w roku.

Kolejne pokolenia producentów zbudowały winnice „Corbières” na tym rozdrobionym, nasłonecznionym, ale trudnym terenie, na którym rzadkie deszcze występujące jesienią i wiosną są niekiedy intensywne.

Producenci opracowali racjonalny sposób sadzenia winorośli poszczególnych odmian, dostosowując praktyki uprawy i metody prowadzenia winorośli do różnych warunków.

W związku z tym bardzo powszechna odmiana carignan N pozostaje preferowaną odmianą na terenach o najtrudniejszych warunkach, ponieważ jest idealnie dostosowana do ciepłego, suchego i wietrznego klimatu panującego na tym obszarze. Ponadto w regionie tym uprawiane są odmiany grenache N, mourvèdre N i syrah N. Odmiana syrah N, będąca odmianą wczesną, sadzona jest na terenach, na których występują głębsze i świeższe gleby. Biorąc pod uwagę jej wrażliwość na wiatr, winorośle tej odmiany poddaje się na ogół palikowaniu. Późniejsza odmiana mourvèdre N sprawdza się na najcieplejszych glebach, na pasie brzegowym i na terenach osłoniętych. Wszechobecna odmiana grenache N, wraz z odmianą carignan N, zajmują ubogie i suche wzgórza.

Dzięki dopasowaniu przez producentów miejsc uprawy poszczególnych odmian winorośli do właściwości tych odmian na obszarze objętym przedmiotową nazwą w winach odzwierciedlenie znajduje potencjał ubogich i kamienistych terenów, które nadają winom czerwonym ich strukturę i moc, oraz potencjał głębszych i świeższych gleb, którym wina różowe zawdzięczają swoje charakterystyczne owocowe aromaty. Producenci wykorzystują jednocześnie działki osłonięte, które umożliwiają wykształcenie się w winach czerwonych i różowych gętkości wynikającej z obecności tanin oraz charakterystycznych nut owocowych (zwłaszcza czerwonych owoców (czereśni, truskawki, maliny, porzeczeki) w przypadku win czerwonych). Ponadto ciepły klimat śródziemnomorski umożliwia uzyskanie krągłych i zrównoważonych win białych.

Komplementarny charakter odmian winorośli stanowi zaletę win objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia „Corbières”. Te cieszące się ugruntowaną renomą wina stanowią od dawna domenę wysoce rozwiniętego lokalnego handlu, co umożliwiło ich szeroką dystrybucję na rynku francuskim.

Położone na wapiennych grzbietach zamki Peyrepertuse, Puylaurens, Quéribus, Termes i Aguilar, zwane pięcioma synami Carcassonne, świadczą o burzliwej przeszłości „Corbières”, tj. o czasach, w których w górach rozgrywały się tragiczne wydarzenia z udziałem katarów. Pozostałości wspaniałych opactw Lagrasse i Fontfroide przypominają o istotnej roli, jaką odgrywali mnisi w sadzeniu winorośli będącej jedyną rośliną, która jest w stanie wykorzystać w maksymalnym stopniu ubogie i suche tereny powstałe na garigu, torfowiskach i skałach i która napawa producentów „Corbières” dumą i siłą, by bronić renomy przedmiotowej kontrolowanej nazwy pochodzenia.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że:

- jest to lokalizacja wpisana do ksiąg wieczystych;
- została ona podana w deklaracji zbiorów.

Nazwę lokalizacji wpisanej do ksiąg wieczystych zapisuje się bezpośrednio po kontrolowanej nazwie pochodzenia czcionką o wymiarach nieprzekraczających (pod względem wysokości i szerokości) połowy wymiarów czcionki, którą zapisano chronioną nazwę pochodzenia.

Na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę większej jednostki geograficznej „Languedoc”.

Czcionka, którą zapisana jest ta nazwa, nie może być większa (wysokość i szerokość) niż połowa wielkości czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie wyjątku w odniesieniu do fermentacji winogron i wytwarzania wina, stanowi obszar następujących gmin:

- w departamencie Aude: Argens-Minervois, Armissan, Auriac, Badens, Blomac, Bouilhonnac, Carcassonne, Castelnaud-d'Aude, Clermont-sur-Lauquet, Coursan, Cuxac-d'Aude, Fajac-en-Val, Fleury, Greffeil, Laderne-sur-Lauquet, Lairière, Mailhac, Marcorignan, Marseillette, Mas-des-Cours, Massac, Montjoi, Moussan, Mouthoumet, Palaja, Paraza, Puicheric, Raissac-d'Aude, Roquecourbe-Minervois, Roubia, Rustiques, Saint-Couat-d'Aude, Saint-Martin-des-Puits, Soulatgé, Tourouzelle, Trèbes, Villedaigne, Vinassan;
- w departamencie Pyrénées-Orientales: Le Barcarès, Maury, Opoul-Périllos, Rivesaltes, Saint-Paul-de-Fenouillet, Salles-le-Château, Tautavel, Vingrau.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-72919cce-47ac-43c8-bbfd-7524f14d9e66
